

นวัตกรรมสังคมศึกษาฯ

การจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้บัตรคำพัฒนาผลสัมฤทธิ์
การเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง พุทธศาสนสุภาษิต
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านคลองครก

นางสาวสลทิพย์ สุขสำราญ

ตำแหน่งครูผู้ช่วย

โรงเรียนบ้านคลองครก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

การจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้บัตรคำพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา
ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง พุทธศาสนสุภาษิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านคลองคลก

นางสาวสลิลทิพย์ สุขสำราญ
ตำแหน่งครูผู้ช่วย

โรงเรียนบ้านคลองครก

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต ๑

กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อผลงาน การจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้บัตรคำพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้
วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง พุทธศาสนสุภาษิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านคลองคลก

ชื่อเจ้าของผลงาน นางสาวสลิลทิพย์ สุขสำราญ

โรงเรียน บ้านคลองครก

๑. ความสำคัญของผลงาน หรือนวัตกรรมที่นำเสนอ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาที่มีบทบาทต่อการพัฒนาเด็กเยาวชนและประชาชนให้เป็นผู้มีคุณภาพที่จะสามารถพัฒนาชีวิต เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของตนเอง ครอบครัว และประเทศชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกจำเป็นที่การจัดการศึกษาของประเทศไทยจะต้องเร่งรัดพัฒนา ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีศักยภาพเพียงพอต่อการดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทั้งยังสามารถอนุรักษ์ความเป็นไทยได้ในประชาคมโลก โลกในยุคปัจจุบันเป็น โลกยุคโลกาภิวัตน์ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสารเป็นไปอย่างกว้างขวาง รวดเร็วและทั่วถึงกันทุกมุมโลก กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีการปฏิรูปเปลี่ยนแปลงเพิ่มพูน ศักยภาพของบุคคลทั้งด้านความรู้ทักษะ ทศนคติค่านิยม โดยการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียน เกิดนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญในการ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นบุคคลที่มีคุณค่า มีความสามารถ มีคุณภาพในการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนา ประเทศชาติได้อย่างเต็มศักยภาพ มี “การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development) และความอยู่ดีมี สุขของคนไทย” เป็นการ พัฒนาแบบองค์รวมที่ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา ดังนั้น แนวทางและทิศทาง การศึกษาของชาติจึงเป็นการเพื่อก่อให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน มีความสอดคล้องกับสภาพการ เปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจสังคม และเจริญก้าวหน้าของวิทยาการองค์ความรู้ต่าง ๆ เกิดขึ้นจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้เป็นปัจจัยให้คนเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตส่งเสริมให้พัฒนาองค์ความรู้ ทางด้านเทคโนโลยีให้มีประสานวิทยาการสากลกับภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๖ ที่กำหนดไว้(พีระ ประยูกต์วงศ์ ๒๕๕๐: ๑๓)

คุณภาพการศึกษาเป็นประเด็นที่ประเทศต่างๆทั่วโลกให้ความสนใจกันอย่างกว้างขวาง เพราะถือว่าเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ แต่มุมมองในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อสามารถตอบสนองผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งมีทั้งผู้รับบริการการศึกษาซึ่งได้แก่ นักเรียน พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชน นั้นอาจแตกต่างกันไปตามบริบท ความเชื่อหรือกระบวนทัศน์ในการพัฒนาในแต่ละ ยุคสมัยการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงพัฒนาการจัดการศึกษา เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามมาตรฐานที่กำหนดไว้และจะต้องสร้างความพึงพอใจของผู้ปกครอง ชุมชน และสังคม โดยทั่วไป ทั้งนี้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ ต้องอาศัยความ รับผิดชอบ ทั้งในระดับประเทศ และระดับสถานศึกษา โดยคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญ ๕ ประการ ได้แก่ หลักสูตร สื่อการสอน และเทคโนโลยีการประเมินผลผู้เรียน การพัฒนาครูการประเมินคุณภาพสถานศึกษา และการสนับสนุน

ทรัพยากรทางการศึกษาที่เชื่อมโยงกับทักษะ ๓ ทักษะ สำหรับศตวรรษที่ ๒๑ ทั้งนี้ต้อง อาศัย แนวคิดและ ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา การเรียนรู้และการสอนเป็นฐานในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษา (รัตนา ดวง แก้ว ๒๕๕๔ : ๒)

ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนขนาดเล็กถ้าปล่อยทิ้งไว้โดยไม่เร่งรัด แก้ไข อย่างจริงจังจะทำให้เด็กที่ต้องอยู่ในระบบนี้กลายเป็นเด็กด้อยโอกาสที่ได้รับการศึกษาที่ไม่มีคุณภาพ และต้อง ออกจากระบบการศึกษาในที่สุด อนาคตของเด็กกลุ่มนี้จะกลายเป็นแรงงานไร้ฝีมือที่อยู่ในกลุ่มคน ยากจนเป็น ส่วนใหญ่ ส่วนครูที่ต้องสอนอยู่ในโรงเรียนเหล่านี้ก็จะกลายเป็นครูที่ขาดขวัญกำลังใจ ท้อแท้และ สิ้นหวังที่ ตนเองถูกทอดทิ้งให้ต้องทำงานอยู่ในสภาพที่ขาดแคลนและไร้อนาคต การแก้ไขปัญหาโรงเรียน ขนาดเล็กต้อง คำนึงถึงความยั่งยืนและประโยชน์ของนักเรียนและของครูทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งความ คุ่มค่าในการลงทุนพัฒนากำลังคนของชาติในระยะยาว (สมบัติธำรงธัญวงศ์, ๒๕๕๗)

การจัดกิจกรรมรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นการจัดกิจกรรมรู้ที่ผู้เรียนจะต้องค้นหาเนื้อหาเพื่อ ก่อให้เกิดองค์ความรู้โดยการพูดคุย การเขียน การอ่าน การสะท้อน หรือการตั้งคำถามหรือการจัดกิจกรรมรู้ที่ ผู้เรียนมีการเคลื่อนไหวเวลา ๒-๓ นาทีหรือยาวทั้งหลักสูตรก็ได้อาจให้ผู้เรียนทำงานคนเดียวเป็นกลุ่ม เล็กหรือกลุ่มใหญ่ก็ได้ และเป็นการเรียนรู้ที่มีคุณค่า นำตื่นเต้น สนุกสนาน ทำทหายความรู้ความสามารถ ผู้เรียน ได้เรียนรู้สอดคล้องกับความสนใจของตนเอง ได้ลงมือคิดและปฏิบัติอย่างมีความหมาย สามารถนำความรู้ไปใช้ ในชีวิตจริงได้อย่างแน่นอน อีกทั้งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดีขึ้นและสามารถเก็บกักข้อมูลไว้ในความทรงจำได้ นานขึ้นนอกจากนี้ยังมีประสิทธิภาพในการพัฒนาระบบการรับรู้ในลำดับที่สูงขึ้น เช่น การแก้ปัญหา การคิด วิเคราะห์คิดสังเคราะห์ (ปริยานุช พรหมภาสิต, ๒๕๕๙ : ๒๑-๒๓) ซึ่งการจัดกิจกรรมรู้เชิงรุก(Active Learning) เป็นการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะความคิดระดับสูงอย่างมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินข้อมูลในสถานการณ์ใหม่ได้ดี ในที่สุดจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจจนสามารถขึ้นนำ ตลอดชีวิตในฐานะผู้ฝึกฝนการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมรู้เชิงรุก(Active Learning) ถือได้ว่าเป็นการเรียนรู้ที่ ต้องการกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองผ่านการจัดการตนเองให้ความรู้ และช่วยพัฒนาเพื่อนร่วมชั้นซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างสรรคพัฒนาความรู้ความเข้าใจและทักษะที่หลากหลาย เป็นกระบวนการที่ประณีต รัดกุมและผู้เรียนได้รับประโยชน์มากกว่าการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นฝ่ายรับความรู้ (เยาวเรศ ภัคดีจิตร, ๒๕๕๗ : ๑)

จากสภาพการจัดการเรียนรู้และคุณภาพการสอนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านคลองครกในปีการศึกษาที่ผ่านมาพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการศึกษาดำกว่าค่าเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด ดังนั้นครูผู้สอนจึงคิดที่จะพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้บัตรคำ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและสามารถ เข้าใจความหมายในการเรียนเรื่อง พุทธศาสนสุภาษิต ในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมมากขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีขึ้น

วิสัยทัศน์

จัดการเรียนรู้มุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรม มีจิตสำนึกสาธารณะในความเป็นพลเมืองดีตามวิถี ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สืบสานภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย น้อมนำหลัก เศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต

พันธกิจ

๑. จัดการเรียนรู้ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีความรู้ทางวิชาการ และคุณธรรม จริยธรรมตามหลักสูตร
๒. สนับสนุนการร่วมมือกับวัดและชุมชน พัฒนากิจกรรมและแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาทางพุทธศาสนา
๓. จัดกิจกรรมส่งเสริมผู้เรียนให้ตระหนักรู้คุณค่าและดำรงตนบนพื้นฐานวิถีไทย ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๔. ส่งเสริมกิจกรรมปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อสังคม

เป้าประสงค์

๑. ผู้เรียนมีศักยภาพทั้งด้านความรู้ ควบคู่คุณธรรม จริยธรรม สอดคล้องตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์
๒. ผู้เรียนมีความเป็นพลเมืองดี มีจิตสาธารณะ และสามารถอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข
๓. ผู้เรียนมีความรัก ภาคภูมิใจ และหวงแหนชุมชนของตนเอง
๔. ผู้เรียนนำความรู้ด้านภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย ตลอดจนแนวคิดตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ให้เกิดประโยชน์

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมใน การใช้ภาษา ถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและ ประสพการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลด ปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการ เลือกรับวิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

๒. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิด อย่าง สร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจ ความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคม ด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การมีเหตุผล กตัญญูกตเวทีก การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จัก หลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น การรักและภูมิใจในความเป็นไทยและรักษ์ ท้องถิ่น

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์สุจริต
๓. มีวินัย
๔. ใฝ่เรียนรู้
๕. อยู่อย่างพอเพียง
๖. มุ่งมั่นในการทำงาน
๗. รักความเป็นไทย
๘. มีจิตสาธารณะ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ ๑ ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม

มาตรฐาน ส ๑.๑ รู้ และเข้าใจประวัติ ความสำคัญ ศาสดา หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนา ที่ตนนับถือและศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ถูกต้อง ยึดมั่น และปฏิบัติตามหลักธรรม เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

มาตรฐาน ส ๑.๒ เข้าใจ ตระหนักและปฏิบัติตนเป็นศาสนิกชนที่ดี และธำรงรักษาพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ

สาระที่ ๒ หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม

มาตรฐาน ส ๒.๑ เข้าใจและปฏิบัติตนตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี มีค่านิยมที่ดีงาม และธำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทยและสังคมโลกอย่างสันติสุข

มาตรฐาน ส ๒.๒ เข้าใจระบบการเมืองการปกครองในสังคมปัจจุบัน ยึดมั่น ศรัทธา และธำรงรักษาไว้ซึ่งการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

สาระที่ ๓ เศรษฐศาสตร์

มาตรฐาน ส ๓.๑ เข้าใจและสามารถบริหารจัดการทรัพยากรในการผลิตและการบริโภคการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า รวมทั้งเข้าใจหลักการของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีดุลยภาพ

มาตรฐาน ส ๓.๒ เข้าใจระบบ และสถาบันทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และความจำเป็นของการร่วมมือกันทางเศรษฐกิจในสังคมโลก

สาระที่ ๔ ประวัติศาสตร์

มาตรฐาน ส ๔.๑ เข้าใจความหมาย ความสำคัญของเวลาและยุคสมัยทางประวัติศาสตร์ สามารถใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์มาวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

มาตรฐาน ส ๔.๒ เข้าใจพัฒนาการของมนุษยชาติจากอดีตจนถึงปัจจุบัน ในด้านความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง ตระหนักถึงความสำคัญและสามารถ วิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้น

มาตรฐาน ส ๔.๓ เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย มีความรักความภูมิใจและธำรงความเป็นไทย

สาระที่ ๕ ภูมิศาสตร์

มาตรฐาน ส ๕.๑ เข้าใจลักษณะทางกายภาพของโลกและความสัมพันธ์ของสรรพสิ่งซึ่งมีผลต่อกันใช้แผนที่และเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ในการค้นหา วิเคราะห์ และสรุปข้อมูล ตามกระบวนการทางภูมิศาสตร์ตลอดจนใช้ภูมิสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ส ๕.๒ เข้าใจปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อมทางกายภาพที่ก่อให้เกิดการสร้างสรรควิถีการดำเนินชีวิต มีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

๑. ได้เรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเองและผู้ที่อยู่รอบข้าง ตลอดจนสภาพแวดล้อมในท้องถิ่น ที่อยู่อาศัย และเชื่อมโยงประสบการณ์ไปสู่โลกกว้าง

๒. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้มีทักษะกระบวนการ และมีข้อมูลที่จำเป็นต่อการพัฒนาให้เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม ประพฤติปฏิบัติตามหลักคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ ความเป็นพลเมืองดี มีความรับผิดชอบ การอยู่ร่วมกันและการทำงานกับผู้อื่น มีส่วนร่วมในกิจกรรมของห้องเรียน และได้ฝึกหัดในการตัดสินใจ

๓. ได้ศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน และชุมชนในลักษณะการบูรณาการ ผู้เรียนได้เข้าใจแนวคิดเกี่ยวกับปัจจุบันและอดีต มีความรู้พื้นฐานทางเศรษฐกิจได้ข้อคิดเกี่ยวกับรายรับ-รายจ่ายของครอบครัว เข้าใจถึงการเป็นผู้ผลิต ผู้บริโภค รู้จักการออมขั้นต้นและวิธีการเศรษฐกิจพอเพียง

๔. ได้รับการพัฒนาแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม หน้าที่พลเมือง เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และภูมิปัญญา เพื่อเป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจในขั้นที่สูงต่อไป

๕. มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวและชุมชน และสามารถปรับตัวเท่าทันการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ และมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

๑. ได้เรียนรู้เรื่องของจังหวัด ภาค และประเทศของตนเอง ทั้งเชิงประวัติศาสตร์ ลักษณะทางกายภาพ สังคม ประเพณี และวัฒนธรรม รวมทั้งการเมืองการปกครอง สภาพเศรษฐกิจโดยเน้นความเป็นประเทศไทย

๒. ได้รับการพัฒนาความรู้และความเข้าใจ ในเรื่องศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ปฏิบัติตนตามหลักคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ รวมทั้งมีส่วนร่วมศาสนพิธี และพิธีกรรมทางศาสนามากยิ่งขึ้น

๓. ได้ศึกษาและปฏิบัติตนตามสถานภาพ บทบาท สิทธิหน้าที่ในฐานะพลเมืองดีของท้องถิ่น จังหวัด ภาค และประเทศ รวมทั้งได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ของท้องถิ่นตนเองมากยิ่งขึ้น

๔. ได้ศึกษาเปรียบเทียบเรื่องราวของจังหวัดและภาคต่าง ๆ ของประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ได้รับการพัฒนาแนวคิดทางสังคมศาสตร์ เกี่ยวกับศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม หน้าที่พลเมือง เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และภูมิศาสตร์เพื่อขยายประสบการณ์ไปสู่การทำความเข้าใจ ในภูมิภาคซีกโลกตะวันออกและตะวันตกเกี่ยวกับศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การดำเนินชีวิต การจัดระเบียบทางสังคม และการเปลี่ยนแปลงทางสังคมจากอดีตสู่ปัจจุบัน

๕. มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพ ภัยพิบัติ ลักษณะกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม ในจังหวัด ภาค และประเทศไทย สามารถเตรียมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพกับภัยพิบัติต่าง ๆ ในประเทศไทยและหาแนวทางในการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

๑. ได้เรียนรู้และศึกษาเกี่ยวกับความเป็นไปของโลก โดยการศึกษาประเทศไทยเปรียบเทียบกับประเทศในภูมิภาคต่างๆในโลก เพื่อพัฒนาแนวคิดเรื่องการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

๒. ได้เรียนรู้และพัฒนาให้มีทักษะที่จำเป็นต่อการเป็นนักคิดอย่างมีวิจารณญาณได้รับการพัฒนาแนวคิด และขยายประสบการณ์ เปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยกับประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ ในโลก ได้แก่ เอเชีย โอเชียเนีย แอฟริกา ยุโรป อเมริกาเหนือ อเมริกาใต้ ในด้านศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม การเมืองการปกครอง ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ ด้วยวิธีการทางประวัติศาสตร์ และสังคมศาสตร์

๓. ได้รับการพัฒนาแนวคิดและวิเคราะห์เหตุการณ์ในอนาคต สามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ ในการดำเนินชีวิตและวางแผนการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม

๔. มีความรู้เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพ ภัยพิบัติ ลักษณะกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม ในภูมิภาคต่างๆของโลก ความร่วมมือด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ เพื่อเตรียมรับมือภัยพิบัติ และการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน (สังคมศึกษา)

วิชาสังคมศึกษา

ส ๒๒๑๐๑

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ภาคเรียนที่ ๑

เวลา ๖๐ ชั่วโมง

เพื่อศึกษากระบวนการในการตรากฎหมายและปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ครอบครัว ชุมชนและประเทศ เห็นคุณค่าในการปฏิบัติตามสถานภาพ บทบาท สิทธิ เสรีภาพ หน้าที่ในฐานะพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย อธิบายความคล้ายคลึงและความแตกต่างของวัฒนธรรมไทย และวัฒนธรรมของประเทศในภูมิภาคเอเชีย เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน

วิเคราะห์บทบาท ความสำคัญ และความสัมพันธ์ของสถาบันทางสังคม และข้อมูล ข่าวสารทางการเมืองการปกครองที่มีผลกระทบต่อสังคมไทยสมัยปัจจุบัน

ศึกษาเกี่ยวกับ การเผยแผ่พระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือสู่ประเทศเพื่อนบ้าน และความสำคัญของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือกับการพัฒนาชุมชนและการจัดระเบียบสังคม ศึกษาโครงสร้าง และสาระสังเขปของพระไตรปิฎก หรือคัมภีร์ของศาสนาที่ตนนับถือ ธรรมคุณ และข้อธรรมสำคัญในกรอบอริยสัจ ๔ หรือหลักธรรมของศาสนาที่ตนนับถือ ตามที่กำหนด เห็นคุณค่าและนำไปพัฒนา แก้ปัญหาของชุมชนและสังคม เห็นคุณค่าของการพัฒนาจิตเพื่อการเรียนรู้และดำเนินชีวิต ด้วยวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการคือ วิธีคิดแบบอุบายปลุกเร้าคุณธรรม และวิธีคิดแบบบรรณธรรมสัมพันธ์ หรือการพัฒนาจิตตามแนวทางของศาสนาที่ตนนับถือ คำสอนที่เกี่ยวข้องกับ วันสำคัญทางศาสนา และปฏิบัติตาม ได้ถูกต้องอธิบายความแตกต่างของศาสนพิธีพิธีกรรม ตามแนวปฏิบัติของศาสนาอื่นๆ เพื่อนำไปสู่การยอมรับ และความเข้าใจซึ่งกันและกัน

วิเคราะห์ความสำคัญของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน หรือศาสนาที่ตนนับถือในฐานะที่เป็นรากฐานของวัฒนธรรม เอกลักษณ์ของชาติและมรดกของชาติวิเคราะห์พุทธประวัติหรือประวัติศาสดาของศาสนาที่ตนนับถือตามที่กำหนด วิเคราะห์และประพฤติตนตามแบบอย่างการดำเนินชีวิตและข้อคิดจากประวัติสาวก ชาดก/เรื่องเล่าและศาสนิกชนตัวอย่าง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมทางศาสนาที่ตนนับถือ เพื่อดำรงตนอย่างเหมาะสมในกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขวิเคราะห์คุณค่าของศาสนพิธี และปฏิบัติตามได้ถูกต้อง

การปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมต่อบุคคล ต่าง ๆ ตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ สวดมนต์แผ่เมตตา บริหารจิตและเจริญปัญญาด้วยอานาปานสติ หรือตามแนวทางของศาสนาที่ตนนับถือ มีมรรยาทของความเป็นศาสนิกชนที่ดี เห็นคุณค่าของศาสนพิธี และการปฏิบัติตามคำสอนที่เกี่ยวข้องกับวันสำคัญทางศาสนา และปฏิบัติตามวันสำคัญและความแตกต่างของศาสนพิธีพิธีกรรม ตามแนวปฏิบัติของศาสนาอื่นๆ

มาตรฐาน/ตัวชี้วัด

ส ๑.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๓, ม.๒/๔, ม.๒/๕, ม.๒/๖, ม.๒/๗, **ม.๒/๘**, ม.๒/๙, ม.๒/๑๐, **ม.๒/๑๑**

ส ๑.๒ **ม.๒/๑**, ม.๒/๒, ม.๒/๓, ม.๒/๔, **ม.๒/๕**

ส ๒.๑ ม.๒/๑, ม.๒/๒, ม.๒/๓, ม.๒/๔

ส ๒.๒ ม.๒/๑, **ม.๒/๒**

รวม ๔ มาตรฐาน ๒๑ ตัวชี้วัด (๑๖ ตัวชี้วัดระหว่างทาง ๕ ตัวชี้วัดปลายทาง)

บัตรคำ

บัตรคำเป็นสื่อการเรียนการสอนพื้นฐานประเภทหนึ่งที่สามารถจัดทำได้ง่ายและสามารถใช้ได้ในระยะเวลา ยาวนาน อีกทั้งยังสามารถประยุกต์ใช้ได้หลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการสอนคำศัพท์ ใหม่ การทบทวน หรือการ ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ บัตรคำศัพท์แสดงให้เห็นภาพที่เสมือนจริงจึงสามารถ ทำให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์และ ความหมายของคำนั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

ความหมายของ บัตรคำศัพท์

บัตรคำศัพท์เป็นสื่อการเรียนการสอนที่สามารถใช้ได้ทุกยุคทุกสมัย เป็นสื่อการสอนที่ผลิตได้ ง่าย แต่มี สามารถใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการขึ้นบทเรียนใหม่ การฝึกฝน และการทบทวน บัตรคำศัพท์มีความหมายและลักษณะดังนี้

บัตรคำศัพท์ หมายถึง บัตรที่ทำจากกระดาษประกอบด้วยคำศัพท์และรูปภาพ หรือภาพวาด Insaniyah (๒๐๐๓) นอกจากนี้คำศัพท์แล้วอาจเป็นวลีหรือประโยครวมอยู่กับรูปภาพหรือภาพวาดที่ สีสัน สวยงามสะดุดตา เสมือนของจริงอยู่ในบัตรใบเดียวกัน Sayanto (๒๐๐๘) และ Maryam (๒๐๑๒) นอกจากนี้ บัตรคำศัพท์หมายถึง เครื่องมือหรือสื่อการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ช่วยในการสอน คำศัพท์ ง่ายต่อการ ใช้ แต่มี ประสิทธิภาพที่ช่วยให้นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ได้ดี และช่วยให้นักเรียน จดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น Edwards (๒๐๐๖) Olenick and Pear (๑๙๘๐) นอกจากนี้ บัตรคำศัพท์มี ประโยชน์มากสำหรับครูและนักเรียน โดยเฉพาะนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น Maryam (๒๐๑๒) Sivakorn (๒๕๖๑)

บัตรคำศัพท์เป็นเครื่องมือที่ใช้ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น บัตรคำศัพท์ที่ ครูต้องการ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ คำศัพท์นั้นอาจจะเป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวกับ วัตถุ สิ่งของ สัตว์ สถานที่ ฯลฯ ใช้ในการฝึกฝน คำศัพท์ทั้งการอ่าน การเขียน รวมถึงการจดจำคำศัพท์ Dolch (๒๐๐๑)

ความคงทนของการจำพุทธศาสนสุภาษิต

ความคงทนของการจำเป็นกระบวนการทำงานของสมองที่จะสามารถดึงความรู้หรือ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เคยเรียนหรือผ่านมาแล้ว นำมาใช้ได้ใหม่หรือกล่าวซ้ำได้อีกครั้งหรือหลายครั้ง ความคงทนในการจำของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน บางคนจำได้ดีจำได้นาน บางคนจำได้ ชั่วคราว รวมทั้งขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ที่ นักเรียนประสบโดยตรงว่ามีจุดเด่นหรือจุดที่จะกระตุ้นให้เกิด ความจำได้อย่างคงทนหรือไม่

ความหมายของความคงทนในการจำ

ความคงทนของการจำ หมายถึง ความสามารถของสมองมนุษย์ในการระบุหรือระลึกได้ ในสิ่ง ที่เรียน มาแล้ว หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ที่รับรู้มาแล้ว รวมทั้งองค์ความรู้ที่เคยมีประสบการณ์ผ่านมา โดยสามารถนำ ออกมาใช้ได้ตามต้องการหลังจากที่ระยะเวลา ว่างช่วงหนึ่ง ปัญจลักษณ์ ถวาย (๒๕๕๖) พิณทิพย์ ทวยเจริญ (๒๕๕๖) สิริอร วิชชาวุธ (๒๕๕๔) และ Adam (๑๙๖๙)

ความคงทนของการจำ หมายถึง การบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ของสมองจากการสัมผัสด้วย ประสาท สัมผัสทั้ง ๕ หรือเก็บสิ่งที่เรียนรู้ไว้ได้เป็นระยะเวลาานาน และจัดเก็บไว้ในสมองในส่วน ของ ความจำ การคงไว้ ซึ่งผลการเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ โดยสามารถระลึกถึงเพื่อนำออกมาใช้ได้ วรณิ ลิ้มอักษร (๒๕๕๓) สุ รางค์ โค้วตระกูล (๒๕๕๖) เพ็ญนภา ตลับกลาง (๒๕๖๒) และ ธนกฤต โพธิ์ซี (๒๕๕๕) นอกจากนี้ยังมี

นักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของ ความคงทนของการจำ ไว้ว่า ความสามารถของสมองในการเก็บข้อมูล อย่างเป็นระบบ ระเบียบ หรือเก็บข้อมูลสิ่งที่ต่างที่ได้จากการ เรียนรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการเชิงโครงสร้างเริ่ม ตั้งแต่การรับข้อมูล การบันทึกข้อมูล และการเรียกข้อมูล และต้องนำกลับมาใช้ใหม่ได้เมื่อต้องการ สุพรรณณี ศรี ปาน (๒๕๕๕) ธนภรณ์ ไพรสวรรณ (๒๕๕๘) นอกจากนี้ ความคงทนของการจำยังหมายถึง กระบวนการทาง จิตใจที่ตอบสนองต่อสิ่งที่ เรียนรู้มาแล้วในอดีตให้เห็นอีกในปัจจุบัน และแสดงออกมาได้อย่างถูกต้อง อุบลรัตน์ เพ็งสถิต (๒๕๓๕) สุชา จันทน์เอม (๒๕๔๑)

ประเภทของความจำ

ประเภทของความจำแบ่งออกได้หลายประเภท แต่ละประเภทมีวิธีการหรือกระบวนการที่ แตกต่างกัน สิ่งเร้าที่มากกระตุ้น รวมทั้งการแสดงออกหรือพฤติกรรมที่มีต่อสิ่งเร้าเหล่านั้นสามารถส่งผลให้ เกิดความจำที่แตกต่าง กัน

๑. ความจำจากการสัมผัส (Sensory Memory) เป็นความจำที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่สั้น มาก เกิด จากการสัมผัสด้วยสายตาได้ (มองเห็น) มีเสียงให้ได้ยิน หรือสัมผัสได้ด้วยอวัยวะสัมผัสอื่น ๆ จากนั้นจะเก็บ ข้อมูลไว้ประมาณ ๑ ถึง ๓ วินาที จากนั้นสมองจะประมวลผลและตัดสินใจว่าจะทำ อย่่างไรกับข้อมูลนั้น ถ้า ข้อมูลนั้นไม่ได้มีความหมาย หรือไม่นำข้อมูลเข้าสู่ความจำระยะสั้น เมื่อเวลา ผ่านไปเล็กน้อยข้อมูลทั้งหมดที่ เป็นความจำจากการสัมผัสก็จะถูกลืมไป วรณิ ลิมอักษร (๒๕๕๑) วรณิ ลิมอักษร (๒๕๕๕) และ สุพรรณณี ศรี ปาน (๒๕๕๕)

๒. ความจำระยะสั้น (Short Term Memory) หรือบางครั้งเรียกว่า ความจำขณะทำงาน (Working Memory) เป็นความจำที่บุคคลมีความใส่ใจหรือเอาใจใส่ หรือข้อมูลนั้นมีความหมายต่อ บุคคลนั้น โดยมีการ ทบทวนหรือท่องจำข้อมูลซ้ำ ซึ่งสามารถเก็บข้อมูลได้ครั้งละ ๗ หน่วย เท่านั้น แต่ อาจจัดข้อมูลเป็นกลุ่ม ๆ ๆ เพื่อเพิ่มปริมาณการจำ เช่น การจำเบอร์โทรศัพท์ จำรหัสบัตรประชาชน โดยเราจะบันทึกข้อมูลนั้นลงบนพื้นที่ ว่างในสองทันที ซึ่งจะจำได้ในช่วงระยะเวลา ๒-๓ นาที จนถึง ๒- ๓ วัน ถ้าต้องการให้ข้อมูลอยู่ในสมองนานขึ้น ต้องถ่ายโอนข้อมูลดังกล่าวไปส่วนที่เป็นระบบความจำ ระยะยาวแต่ก็ยังมึวิธีการที่จะยืดเวลาให้ข้อมูลคงอยู่ใน ระบบความจำระยะสั้นได้นานขึ้นเล็กน้อย โดย การจดจ่อข้อมูลหรือท่องจำข้อมูลซ้ำ ๆ ซึ่งสามารถจำได้ไม่นาน มากนัก การลืมนี่ก็จะเกิดขึ้นได้อีก วรณิ ลิมอักษร (๒๕๕๑) วรณิ ลิมอักษร (๒๕๕๕) และ สุพรรณณี ศรีปาน (๒๕๕๕)

๓. ความจำระยะยาว (Long Term Memory) ระบบความจำที่สามารถเก็บข้อมูลเอาไว้ได้ นาน เป็น ชั่วโมง เป็นวัน เป็นเดือน เป็นปีหลายปีหรือบันทึกไว้ตลอดช่วงชีวิตของคนเราได้ สามารถ เก็บข้อมูลได้จำนวน มากมายประมาณ ๑๐๐ ล้านล้านข้อความ สามารถนำข้อมูลต่าง ๆ ที่บันทึกไว้ในส่วนของความจำระยะยาวมา สร้างสัมพันธ์เชื่อมโยงกันได้โดยผ่านขั้นตอนการเกิดความจำสัมผัสและความจำระยะสั้นมาแล้ว เมื่อมี การ ทบทวนข้อมูลซ้ำ ๆ การเชื่อมโยงข้อมูล ก็จะทำให้เกิดความจำระยะยาว วรณิ ลิมอักษร (๒๕๕๑) วรณิ ลิม อักษร (๒๕๕๕) และ สุพรรณณี ศรีปาน (๒๕๕๕)

สำหรับนวัตกรรมนี้มีออกแบบกิจกรรมกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนผ่านกระบวนการจำทั้ง ๓ ประเภท ได้แก่ ความจำจากการสัมผัส (Sensory Memory) ความจำระยะสั้น (Short Term Memory)

ความจำระยะยาว (Long Term Memory) มีกิจกรรมที่หลากหลายและมีความเหมาะสม กับนักเรียน นักเรียนจะต้องใช้ข้อมูลหลายครั้ง และเชื่อมโยงข้อมูลในภารกิจกรรมซึ่งจะส่งผลให้นักเรียน เกิดระบบความจำแบบความจำระยะยาว (Long Term Memory)

การวัดความคงทนทางการเรียนรู้

การวัดความคงทนในการเรียนรู้หรือในการจำ มีนักวิชาการหลายท่านนำเสนอแนวทางหรือ วิธีการในการวัดความคงทนในการเรียนรู้ไว้หลายประเภท แต่ละประเภทมีความแตกต่างกัน นำไปใช้ ในสถานการณ์ที่ไม่เหมือนกัน การวัดความคงทนในการเรียนรู้สามารถแบ่งออกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

๑.การระลึกได้ (Recall) ให้นักเรียนทดสอบในสิ่งที่เรียนมาแล้ว หรือบอกสิ่งที่เคยเรียนรู้ มาแล้ว โดยไม่ให้โอกาสทบทวน และสิ่งที่จะตอบหรือบอกต้องไม่มีอยู่ในการรับสัมผัสในขณะนั้น เช่น ข้อสอบแบบอัตนัย ที่ผู้เรียนนำเสนอคำตอบด้วยตนเอง

๒.การจำได้ (Recognition) เป็นการทดสอบที่มีการกำหนดคำถามและคำตอบไว้ให้เลือกตอบ หรือกล่าวได้ว่า คือ การนำสิ่งเร้ามาอยู่ตรงหน้า หรือในอยู่ในขณะที่รับสัมผัสแล้วจำได้ เช่น ข้อสอบ แบบปรนัย

๓.การเรียนรู้ซ้ำ (Relearning) การให้นักเรียนเรียนในสิ่งที่เรียนมาแล้วซ้ำ ๆ จนกว่าจะจำได้ ครบสมบูรณ์ Houston (๑๙๘๓) Ellis (๑๙๙๙) สิริอร วิชชาวุธ (๒๕๕๔) ไสว เลี่ยมแก้ว (๒๕๒๘) และ ชัย พร วิชชาวุธ(๒๕๒๕)

แนวทางการแก้ปัญหาและพัฒนา

๑) ศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการ

นำปัญหาของโรงเรียน ในด้านการจัดการเรียนการสอนของครู และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมาวิเคราะห์ หาจุดเด่น และจุดด้อย ควรมีการจัดหาครูที่มีความสามารถและถนัดสอน แต่ละวิชา มาสอนนักเรียน เมื่อนำปัญหาของโรงเรียนมาวิเคราะห์ร่วมกัน หาจุดเด่น จุดด้อย จากนั้นนำจุดเด่นของแต่ละโรงเรียนมาเสริมและแก้ไขจุดด้อยของแต่ละโรงเรียน แล้วจึงออกแบบหาวิธีพัฒนาต่อยอดพัฒนานวัตกรรมขึ้น

๒) ออกแบบนวัตกรรม

๑. กำหนดปัญหาที่จะแก้
๒. คิดหาวิธีแก้ปัญห
- ๓.ศึกษารวบรวมความรู้ แนวคิด

๓) สร้างหรือพัฒนานวัตกรรม

- ๑.การจัดเตรียมทรัพยากร วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือที่จำเป็น และจัดหางบประมาณพัฒนานวัตกรรม
- ๒.วางแผนการสอน
๓. เตรียมแผนการนิเทศติดตาม กำกับ คอยดูแลแก้ไขปัญหาระหว่างดำเนินการ
๔. ตรวจสอบ เพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุง แก้ไขอุปสรรค
๕. ประเมินผล

๔) ทดลองใช้ (ดำเนินการสอน)

๑. ดำเนินการใช้นวัตกรรม (ดำเนินการสอน) ตามเวลา และตารางสอน
๒. ติดตามการดำเนินการสอน
๓. ประเมินผล เมื่อสิ้นภาคเรียน และสิ้นปีการศึกษา

๕) สรุป รายงาน และเผยแพร่

๑. สรุป รายงานผลการใช้นวัตกรรม / พัฒนาต่อยอด
๒. เผยแพร่ นวัตกรรม

นอกจากนี้ยังสามารถนำรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มาช่วยในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน ได้ดังนี้

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดกิจกรรมโดยวิธีต่างๆ อย่างหลากหลายที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้อย่างแท้จริงเกิดการ พัฒนาตนและสั่งสมคุณลักษณะที่จำเป็น สำหรับการ เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมของประเทศชาติต่อไป การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาผู้เรียน จึงต้องใช้เทคนิควิธีการเรียนรู้รูปแบบการสอนหรือกระบวนการเรียนการสอนใน หลากหลายวิธีซึ่งจำแนกได้ ดังนี้ (คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้, ๒๕๔๓ : ๓๖-๓๗)

๑. **การจัดการเรียนการสอนทางอ้อม** ได้แก่ การเรียนรู้แบบสืบค้น แบบค้นพบ แบบแก้ปัญหา แบบ สร้างแผนผังความคิดแบบใช้กรณีศึกษา แบบตั้งคำถามแบบใช้การตัดสินใจ

๒. **เทคนิคการศึกษาเป็นรายบุคคล** ได้แก่ วิธีการเรียนแบบศูนย์การเรียน แบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง แบบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอน

๓. **เทคนิคการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ** ประกอบการเรียน เช่น การใช้สิ่งพิมพ์ ตำรา เรียน และแบบฝึกหัดการใช้แหล่งทรัพยากรในชุมชน ศูนย์การเรียนชุดการสอน คอมพิวเตอร์ช่วยสอน บทเรียนสำเร็จรูป

๔. **เทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นปฏิสัมพันธ์** ประกอบด้วย การโต้วาทีกลุ่ม Buzz การอภิปราย การระดมพลังสมอง กลุ่มแก้ปัญหา กลุ่มติวการประชุมต่าง ๆ การแสดงบทบาทสมมติ กลุ่มสืบค้น คู่คิดการฝึกปฏิบัติ เป็นต้น

๕. **เทคนิคการจัดการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์** เช่น การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เกม กรณีตัวอย่างสถานการณ์จำลองละคร เกม กรณีตัวอย่างสถานการณ์จำลอง ละคร บทบาท สมมติ

๖. **เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ** ได้แก่ ปริศนาความคิดร่วมมือแข่งขันหรือกลุ่มสืบค้น กลุ่มเรียนรู้ ร่วมกัน ร่วมกันคิด กลุ่มร่วมมือ

๗. **เทคนิคการเรียนการสอนแบบบูรณาการ** ได้แก่ การเรียนการสอนแบบใช้เส้นเล่าเรื่อง (Story line) และการเรียนการสอนแบบ แก้ปัญหา (Problem-Solving)

๒. จุดประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินงาน

๑. การกำหนดจุดประสงค์และเป้าหมาย

๑.๑ หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้บัตรคำแล้ว นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านคลองครกเกิดความสนใจและสามารถเข้าใจความหมายในการเรียนเรื่อง ศาสนสุภาสิต ใน รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมมากขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่ดีขึ้นเป็นไปตามค่าเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด

๓. กระบวนการผลิตผลงาน หรือขั้นตอนการดำเนินงาน

๓.๑ การออกแบบผลงาน/นวัตกรรม

๓.๑.๑ ศึกษาเอกสารหลักสูตรสถานศึกษา แนวคิดทฤษฎีการเรียนการสอน

๓.๑.๒ ศึกษาปัญหาของเด็กนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านคลองครก

๓.๑.๓ ศึกษาเทคนิคการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน

๓.๑.๔ สร้างแบบทดสอบการเรียนรู้และหลังเรียน

๓.๑.๕ ประเมินผลการเรียนรู้ เรื่อง พุทธศาสนสุภาสิตของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านคลองครก

๓.๒ การดำเนินงานตามกิจกรรม

ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้บัตรคำเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านคลองครก ในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ ดังนี้

ขั้นที่ ๑ ขั้นนำ ทบทวนความรู้เดิม (๑๐ นาที)

๑. นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นความคิด โดยการช่วยกันบอกพุทธศาสนสุภาสิตที่นักเรียนรู้จักพร้อมด้วยคำแปล

ขั้นที่ ๒ ขั้นสอน เพิ่มความรู้ใหม่ (๑๕ นาที)

๒. ครูยกตัวอย่างและอธิบายหลักการอ่านภาษาบาลีจากสื่อ Power Point โดยให้นักเรียนร่วมกันทดลองอ่านภาษาบาลีที่ครูกำหนดให้

๓. ครูอธิบายเนื้อหาเรื่อง พุทธศาสนสุภาสิต จากสื่อ Power Point โดยมีเนื้อหาดังนี้

- กมมฺนา วตตตี โลโก : สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม
- กลยาณการี กลยาณํ ปาปการี จ ปาปกํ : ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
- สุขุ ปุณฺณสฺส อัจจโย : การสั่งสมบุญนำสุขมาให้
- ปุชโก ลภเต ปุชํ วนทโก ปฏิวทหนํ : ผู้บูชาเขาย่อมได้รับการบูชาตอบ ผู้ไหว้เขาย่อมได้รับการไหว้ตอบ

และให้นักเรียนอ่านพุทธศาสนสุภาสิตด้วยตนเอง โดยมีครูคอยให้ความช่วยเหลือ

สร้างสถานการณ์ (๑๐ นาที)

๔. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๔ กลุ่ม ทำกิจกรรม เรื่อง พุทธศาสนสุภาสิต

๕. นักเรียนทำกิจกรรม การเรียงตัวอักษรจากพุทธศาสนสุภาษิตจากสื่อที่แต่ละกลุ่มได้รับ โดยจะมีความแตกต่างกัน และร่วมกันระดมความคิดในการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อให้เพื่อนๆ ในห้องเรียนลองทายว่ากลุ่มของเพื่อนที่ทำการแสดงได้พุทธศาสนสุภาษิตเรื่องใด
๖. นักเรียนแสดงบทบาทสมมติตามพุทธศาสนสุภาษิตที่กลุ่มของตนเองได้รับ

ขั้นที่ ๓ ขั้นสรุป ประสานสรุปร่วมกัน (๑๕ นาที)

๗. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับพุทธศาสนสุภาษิต โดยการใช้คำถาม และครูชี้แนะแนวทางการนำพุทธศาสนสุภาษิตไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ประสิทธิภาพของการดำเนินงาน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านคลองครก เกิดความสนใจและสามารถเข้าใจความหมายในการเรียน เรื่อง พุทธศาสนสุภาษิต ในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมมากขึ้น

๓.๔ การใช้ทรัพยากร

ทรัพยากรเป้าหมาย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านคลองครก ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๗ จำนวน ๒๔ คน

สื่อ และเนื้อหาที่สอน

บัตรคำ เรื่อง พุทธศาสนสุภาษิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้แบบ Active learning โดยใช้บัตรคำ เรื่อง พุทธศาสนสุภาษิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านคลองครก

ตัวแปรตาม

ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง พุทธศาสนสุภาษิตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านคลองครก

๔. ผลการดำเนินการ/ผลสัมฤทธิ์/ประโยชน์ที่ได้รับ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านคลองครก เกิดความสนใจและสามารถเข้าใจความหมายในการเรียน เรื่อง พุทธศาสนสุภาษิต ในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมมากขึ้น

๕. ปัจจัยความสำเร็จ

๕.๑ สิ่งที่ช่วยให้งานประสบความสำเร็จ

๕.๑.๑ บัตรคำ เรื่อง พุทธศาสนสุภาษิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

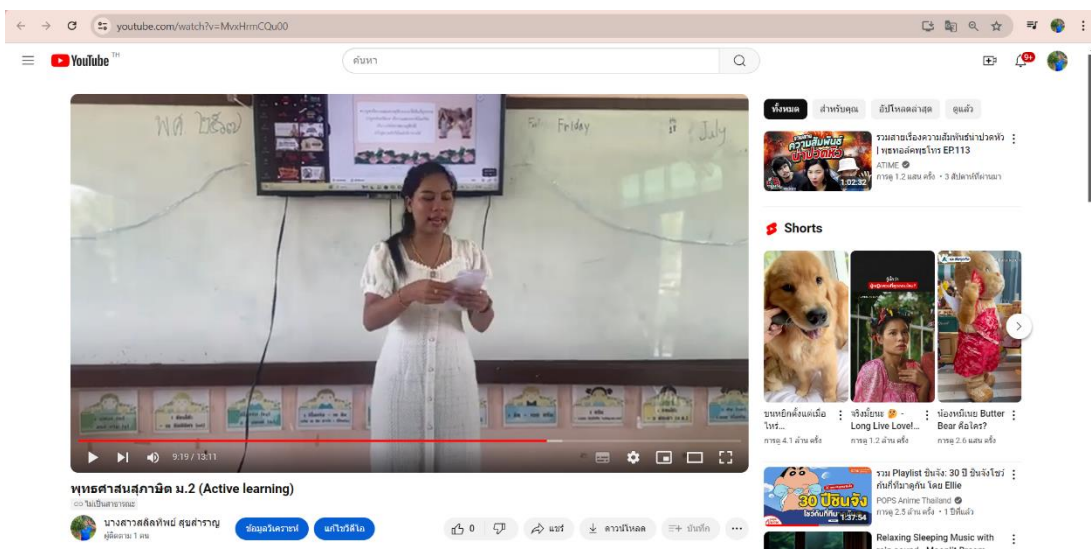
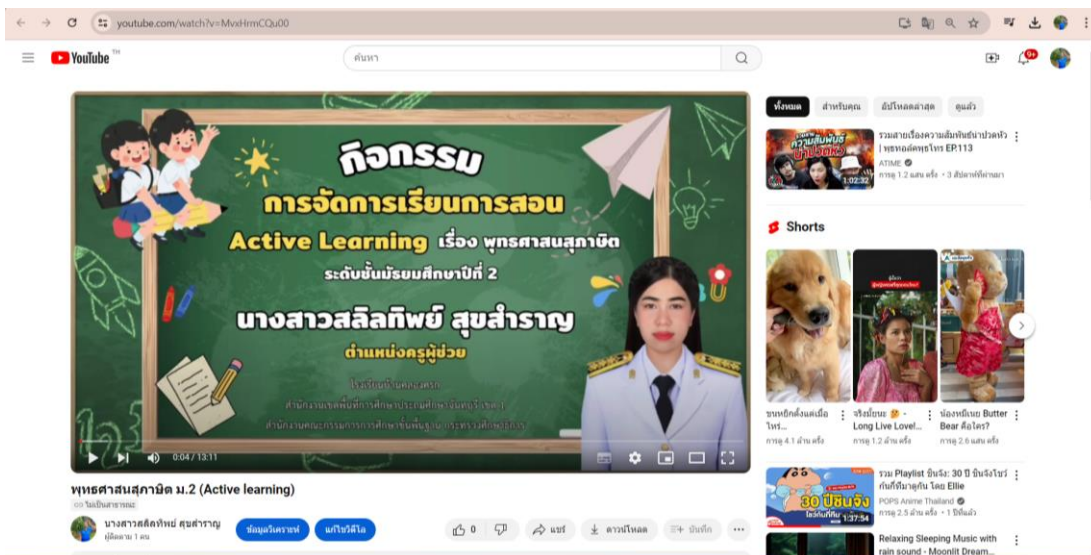
๕.๑.๒ วิธีสอนแบบ การจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบ ๔ ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคร่วมมือ

๕.๑.๓ แผนการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับวิธีการสอนแบบ Active Learning ซึ่งประกอบไปด้วย สื่อการสอนจากเพาเวอร์พอยต์ บัตรคำ การแสดงบทบาทสมมติ การวัดผลและประเมินผล

๖. บทเรียนที่ได้รับ (Lesson Learned)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนบ้านคลองครก ร้อยละ ๘๐ เกิดความสนใจและสามารถเข้าใจความหมายในการเรียน เรื่อง พุทธศาสนสุภาษิต ในรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๗. การเผยแพร่/การได้รับการยอมรับ/รางวัลที่ได้รับ

ภาพกิจกรรม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14

รหัสวิชา ส22101	รายวิชา สังคมศึกษาพื้นฐาน 3	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	เรื่อง พระไตรปิฎกและพุทธศาสนสุภาษิต	เวลา 2 ชั่วโมง
สาระที่ 1	เรื่อง พุทธศาสนสุภาษิต	เวลา 1 ชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้

ส 1.1 รู้และเข้าใจประวัติ ความสำคัญ ศาสดา หลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ และศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ถูกต้อง ยึดมั่น และปฏิบัติตามหลักธรรมเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

ตัวชี้วัด

ส 1.1 ม.2/8 อธิบายธรรมคุณและข้อธรรมสำคัญในกรอบอริยสัจ 4 หรือหลักธรรมของศาสนาที่ตนนับถือตามที่กำหนด เห็นคุณค่าและนำไปพัฒนาแก้ปัญหาของชุมชนและสังคม

สาระสำคัญ

พุทธศาสนสุภาษิต คือ สุภาษิต ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงดำรัสไว้ ซึ่งมีคุณค่าสูงส่ง สามารถใช้ได้ทั้งเป็นแนวทางดำเนินชีวิต เตือนใจ หาคำตอบที่ดีสำหรับปัญหาที่สงสัย หรือแม้แต่เตือน สติ ให้เรา หูตาสว่าง เกิดปัญญา เข้าใจ ได้อุบายที่ดีในการดำเนินชีวิต การแก้ปัญหา และพ้นจากเครื่องเศร้าหมองได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้ (K) : นักเรียนสามารถ

- อธิบายความหมายและวิเคราะห์ความสำคัญของพุทธศาสนสุภาษิตได้

ด้านทักษะ/กระบวนการ (S / P) : นักเรียนสามารถ

- แสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับพุทธศาสนสุภาษิตได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ด้านคุณลักษณะ (A) : นักเรียนมีความ

- ใฝ่เรียนรู้และเห็นความสำคัญของการนำพุทธศาสนสุภาษิตไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด

การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

1. การคิดวิจารณ์ญาณ
2. การสื่อสาร
3. การทำงานร่วมกัน

สาระการเรียนรู้

1. สาระการเรียนรู้แกนกลาง
 - 1.1 พุทธศาสนสุภาษิต
 - กมมุนา วตตติ โลโก : สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม
 - กลยานการี กลยานิ ปापการี จ ปापกั : ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
 - สุขุ ปุณฺณสฺส อุจฺจโย : การสั่งสมบุญนำสุขมาให้
 - ปุชฺโกล ลภเต ปุชฺ วนทโก ปฏฺวิวนทนั : ผู้บูชาเขาย่อมได้รับการบูชาตอบ ผู้ไหว้เขาย่อมได้รับการไหว้ตอบ

กิจกรรมการเรียนรู้

วิธีสอนแบบ การจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบ 4 ขั้นตอน ร่วมกับเทคนิคร่วมมือ

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ทบทวนความรู้เดิม (10 นาที)

8. นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นความคิด โดยการช่วยกันบอกพุทธศาสนสุภาษิตที่นักเรียนรู้จักพร้อมด้วยคำแปล

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เพิ่มความรู้ใหม่ (15 นาที)

9. ครูยกตัวอย่างและอธิบายหลักการอ่านภาษาบาลีจากสื่อ Power Point โดยให้นักเรียนร่วมกันทดลองอ่านภาษาบาลีที่ครูกำหนดให้

10. ครูอธิบายเนื้อหาเรื่อง พุทธศาสนสุภาชิต จากสื่อ Power Point โดยมีเนื้อหา ดังนี้

- กมมุนา วตตติ โลโก : สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม
- กลยานการี กลยานิ ปาปการี จ ปาปกิ : ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว
- สุโข ปุณฺณสฺส อจฺจโย : การสั่งสมบุญนำสุขมาให้
- ปุชโก ลภเต ปุชั วนฺทโก ปฏฺวิวนฺทนิ : ผู้บูชาเขาย่อมได้รับการบูชาตอบ ผู้ไหว้เขาย่อมได้รับการไหว้ตอบ

และให้นักเรียนอ่านพุทธศาสนสุภาชิตด้วยตนเอง โดยมีครูคอยให้ความช่วยเหลือ

สร้างสถานการณ์ (10 นาที)

11. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 4 กลุ่ม ทำกิจกรรม เรื่อง พุทธศาสนสุภาชิต
12. นักเรียนทำกิจกรรม การเรียงตัวอักษรจากพุทธศาสนสุภาชิตจากสื่อที่แต่ละกลุ่มได้รับ โดยจะมีความแตกต่างกัน และร่วมกันระดมความคิดในการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อให้เพื่อนๆ ในห้องเรียนลองทายว่ากลุ่มของเพื่อนที่ทำการแสดงได้พุทธศาสนสุภาชิตเรื่องใด
13. นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติตามพุทธศาสนสุภาชิตที่กลุ่มของตนเองได้รับ

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ประสานสรุปร่วมกัน (15 นาที)

14. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับพุทธศาสนสุภาชิต โดยการใช้คำถาม และครูชี้แนะแนวทางการนำพุทธศาสนสุภาชิตไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

สื่อ/แหล่งเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

- สื่อ POWER POINT เรื่อง หลักการอ่านภาษาบาลี
- สื่อ POWER POINT เรื่อง พุทธศาสนสุภาชิต
- สื่อกิจกรรมเรียงคำพุทธศาสนสุภาชิต

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดผล	เครื่องมือการวัดผล	เกณฑ์การประเมินผล
ด้านความรู้ (K) 1.นักเรียนสามารถอธิบายความหมายและวิเคราะห์ความสำคัญของพุทธศาสนสุภาษิตได้	1.การแสดงบทบาทสมมติ	1.แบบประเมินการนำเสนอผลงานกลุ่ม (การแสดงบทบาทสมมติ)	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60
ด้านทักษะ กระบวนการ (P) 1.นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับพุทธศาสนสุภาษิตได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	1.การแสดงบทบาทสมมติ	1.แบบประเมินการนำเสนอผลงานกลุ่ม (การแสดงบทบาทสมมติ)	ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60
ด้านคุณลักษณะ (A) 1.นักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้และเห็นความสำคัญของการนำพุทธศาสนสุภาษิตไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน	ประเมินพฤติกรรมจาก 1.การตอบคำถาม 2.แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	1.แบบสังเกตพฤติกรรม การตอบคำถาม 2.แบบประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	1.ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 60 2.ผ่านเกณฑ์ประเมินระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

บันทึกหลังการสอน

1. ผลการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหา/อุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน

(นางสาวสลิตทิพย์ สุขสำราญ)

...../...../.....

แบบสังเกตพฤติกรรมการตอบคำถาม

เกณฑ์การให้คะแนน ดี ให้ 2 พอใช้ ให้ 1 ควรปรับปรุง ให้ 0

เกณฑ์การประเมิน การผ่านการประเมินทุกรายการต้องได้ 1 ขึ้นไป

เลขที่	ชื่อ-สกุล	คะแนน				สรุป	
		2	1	0	รวม	ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	เด็กชายธัชพล สุขเจริญ						
2	เด็กหญิงกมลพร สุวรรณโชติ						
3	เด็กหญิงวิชุดา สุวรรณโชติ						
4	เด็กหญิงพัทธนันท์ ชำนาญยนต์						
5	เด็กหญิงปณิตดา คล้ายคลึง						
6	เด็กชายวงศธร สำนักไพโรจน์						
7	เด็กชายจิรพฤทธิ พนมรัตน์						
8	เด็กชายทัตเทพ อยู่พานไฟ						
9	เด็กชายวสันต์ หยงหนู						
10	เด็กชายอดิษฐ์ศักดิ์ พวงมาลัย						
11	เด็กหญิงพรสวรรค์ ม่วงเจริญ						
12	เด็กหญิงอันดา หมื่นภู						
13	เด็กหญิงพุทธรักษา ช้องดี						
14	เด็กชายธนภัทร กระจ่างวงศ์						
15	เด็กชายพงศพัศ สร้อยระย้า						
16	เด็กหญิงกฤษฎิ์จิตา ชยุดิรัญญิกฤษฏี						
17	เด็กหญิงตะวัน มั่นจิต						
18	เด็กหญิงสุธีรา สียงนอก						
19	เด็กชายศิวกร ศักดา						
20	เด็กชายปิยะพงศ์ คงไข						
21	เด็กชายนพดล ธนศิลป์						
22	เด็กชายนพรัตน์ การพาณิชย์						
23	เด็กหญิงนภัส เสียงฉำ						

หัวข้อการประเมิน

การสนใจในการตอบคำถาม

ความกระตือรือร้นในการตอบคำถาม

การแสดงความคิดเห็น

คะแนนรวมพฤติกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 60

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ ครูผู้สอน

(นางสาวสลิทธิพย์ สุขสำราญ)

...../...../.....

แบบประเมินการนำเสนอผลงานกลุ่ม (การแสดงบทบาทสมมติ)

กลุ่มที่.....เรื่อง.....

รายวิชา.....รหัสวิชา.....ชั้นมัธยมศึกษาปีที่.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนประเมิน โดยกาเครื่องหมาย / ลงในช่องระดับคะแนนให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			รวม	หมายเหตุ
	3	2	1		
1. ความเหมาะสมของบทบาทการนำเสนอ					
2. ความถูกต้องข้อมูล สารระ ความรู้					
3. ส่วนประกอบอื่นๆและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
คะแนนรวม					

ลงชื่อ.....นักเรียนผู้ประเมิน

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(.....)

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน / ระดับคุณภาพ		
	3	2	1
1. ความเหมาะสมของบทบาทการนำเสนอ	แสดงบทบาทเหมาะสมเสียงดัง ฟังชัด ลีลาประกอบดีมาก	แสดงบทบาทเหมาะสม เสียงดังปานกลาง ลีลาประกอบดี	แสดงบทบาทเหมาะสมเสียงเบา ลีลาประกอบค่อนข้างน้อย
2. ความถูกต้องข้อมูล สารระ ความรู้	เนื้อหาสาระถูกต้องครบถ้วน	เนื้อหาสาระถูกต้องเป็นส่วนมาก	เนื้อหาสาระถูกต้องเป็นส่วนน้อย
3. ส่วนประกอบอื่นๆและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	มีการนำอุปกรณ์มาประกอบการนำเสนอ ดีมาก	มีการนำอุปกรณ์มาประกอบการนำเสนอ ดี	มีการนำอุปกรณ์มาประกอบการนำเสนอ ค่อนข้างน้อย

ต้องได้คะแนนรวมตั้งแต่ 6 ขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน 7-9 คะแนน หมายถึง ดี

คะแนน 4-6 คะแนน หมายถึง พอใช้

คะแนน 0-3 คะแนน หมายถึง ปรับปรุง

แบบบันทึกผลการประเมิน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ที่.	ชื่อ - สกุล	รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	ใฝ่เรียนรู้	มุ่งมั่นในการ ทำงาน	ผลรวม	ระดับคุณภาพ	ผลการประเมิน	
		3	3	3			ผ่าน	ไม่ผ่าน
1	เด็กชายรัชพล สุขเจริญ							
2	เด็กหญิงกมลพร สุวรรณโชติ							
3	เด็กหญิงวิชุดา สุวรรณโชติ							
4	เด็กหญิงพัทธนันท์ ชำนาญยนต์							
5	เด็กหญิงปิ่นทิศา คล้ายคลึง							
6	เด็กชายวงศธร สำนักไพโรจน์							
7	เด็กชายจิรพฤทธิ พนมรัตน์							
8	เด็กชายทัตเทพ อยู่พานไพบ							
9	เด็กชายวสันต์ หงษ์หนู							
10	เด็กชายอดิษฐ์ศักดิ์ พวงมาลัย							
11	เด็กหญิงพรสวรรค์ ม่วงเจริญ							
12	เด็กหญิงอันดา หมื่นภู							
13	เด็กหญิงพุทธรักษา ช้องดี							
14	เด็กชายธนภัทร กระจำวงศ์							
15	เด็กชายพงศพัศ สร้อยระย้า							
16	เด็กหญิงกฤษฎีจิตา ชยุติหิรัญกฤษฎี							
17	เด็กหญิงตะวัน มั่นจิต							
18	เด็กหญิงสุธีรา สีสยานอก							

19	เด็กชายศิวกร ศักดา							
20	เด็กชายปิยะพงศ์ คงไข่							
21	เด็กชายนพดล ธนุศิลป์							
22	เด็กชายนพรัตน์ การพาณิชย์							
23	เด็กหญิงนภัส เสียงฉ่ำ							

เกณฑ์การประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

- 3 หมายถึง ระดับคุณภาพ ดี
- 2 หมายถึง ระดับคุณภาพ พอใช้
- 1 หมายถึง ระดับคุณภาพ ปรับปรุง

สรุปเกณฑ์การประเมินด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

- ค่าเฉลี่ย 5.00 - 9.00 ได้ระดับคุณภาพ ดี
- ค่าเฉลี่ย 4.00 - 6.00 ได้ระดับคุณภาพ พอใช้ (ผ่าน)
- ค่าเฉลี่ย 1.00 - 3.00 ได้ระดับคุณภาพ ปรับปรุง

ผลการประเมิน

นักเรียนทั้งหมด.....คน

ได้ระดับดี จำนวน คน คิดเป็นร้อยละ

ได้ระดับพอใช้ จำนวน คน คิดเป็นร้อยละ

ได้ระดับปรับปรุง จำนวน คน คิดเป็นร้อยละ

ลงชื่อ ครูผู้สอน

(นางสาวสลิลทิพย์ สุขสำราญ)

ตำแหน่งครูผู้ช่วย

ตัวอย่างสื่อ POWER POINT เรื่อง หลักการอ่านภาษาบาลี

๑. ตัวอักษรทุกตัวที่ไม่ได้เครื่องหมายใดอยู่บนหรือล่าง และไม่ใส่สระใด ๆ ก็กับได้
ให้อ่านอักษรนั้นเสียง "อะ" ทุกตัว เช่น

อรทโต อ่านว่า อะ-ระ-ทะ-โต
ภควา อ่านว่า ภะ-คะ-วา
นภมิ อ่านว่า []
โลกวิฑู อ่านว่า []

๒. เมื่อตัวอักษรใดมีเครื่องหมาย (พิณฑุ) อยู่ข้างใต้แสดงว่า อักษรนั้นเป็นตัวสะกดของอักษรที่อยู่ข้างหน้า พสมกันแล้วให้อ่านเหมือนเสียง อะ+(ตัวสะกด) นั้น เช่น

สมหมา (สะ+ห = สัม) อ่านว่า สัม-ห
สิงโฬ []

ยกเว้นในกรณีที่มีพยัญชนะตัวหน้ามีเครื่องหมายสระกำกับอยู่แล้ว ก็ให้อ่านรวมกันตามตัวสะกดนั้น เช่น

พุกุโธ อ่านว่า พุกุ-โธ
พุกุชสฺส อ่านว่า []
สนุทธิฎิโย อ่านว่า []
ปาทุเนยโย อ่านว่า ปา-ทุ-เนย-โย

๓. เมื่ออักษรใดมีเครื่องหมาย (นฤคหิต) อยู่ข้างบนตัวอักษร ให้อ่านให้เหมือนอักษรนั้นไม่มีทั้งอาการคนละสระกดด้วยตัว 'ง' เช่น

อรทฺ อ่านว่า อะ-ระ-ทัง
สขฺมฺ อ่านว่า สัง-มัง
ชมฺมฺ อ่านว่า []
สรมฺมฺ อ่านว่า []
อนญฺ์ อ่านว่า []

๔. เมื่ออักษรใดเป็นตัวนำแต่มีเครื่องหมาย (พิณฑุ) อยู่ข้างใต้ด้วย ขอให้อ่านออกเสียง "อะ" ของอักษรนั้นเพียงครั้งเดียวควบไปกับอักษรตัวตาม เช่น

สวากขาโต อ่านว่า สะ-ทวาก-ขา-โต

แต่ถ้าตัวอักษรนั้นมีทั้งเครื่องหมาย (นฤคหิต) อยู่ข้างบนและมีสระอื่นกำกับอยู่ด้วย ก็ให้อ่านออกเสียงตามสระที่กำกับ + ง (ตัวสะกด) เช่น

พวฺหฺ์ อ่านว่า พว-หฺง

ตัวอย่างสื่อ POWER POINT เรื่อง พุทธศาสนสุภาษิต

พุทธศาสนสุภาษิต

กมฺมฺนา วตฺตตี โลก : สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม

อ่านว่า → กั-มฺ-นา (ก)ด-ตฺ-ตี โล-โก

กรรม แปลว่า การกระทำและหักทลายรวมถึงผลแห่งการกระทำ ในภาษาไทยปัจจุบัน
คำว่า กรรม มักใช้ในความหมายว่าเป็นการกระทำที่ไม่ดี เช่น ผิดกฎคำว่า "กรรมตามสนอง"
หมายถึง การได้รับผลร้ายจากการกระทำที่ไม่ดี

ในทางพระพุทธศาสนาสอนว่าคนเราจะมีความสุขเป็นไปอย่างไรนั้น
ขึ้นอยู่กับกรรมหรือการกระทำของเรา ดังพุทธดำรัสที่ว่า

"ควรพิจารณาโดยนิจว่า เราได้กรรมเป็นของตน เป็นผู้รับผลแห่งกรรม
มีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นที่ตั้งอาศัย เราทำกรรมอันใดไว้ดีก็ตามชั่วก็ตาม
เราก็เป็นผู้รับผลแห่งกรรมนั้น"

พุทธศาสนสุภาษิต

กถยาณการี กถยาณํ ปกฺกาวี จ ปกฺก : ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

อ่านว่า → กั-ถ-ยา-น-การ-วี กั-ถ-ยา-น-ัง
ป-ก-ก-าว-วี สะ ป-ก-ก-ัง

พระพุทธศาสนามีหลักคำสอนที่สำคัญยิ่งข้อหนึ่ง เรียกว่า "กฎแห่งกรรม"
มีความหมายว่า ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว กรรม แปลว่า การกระทำ
และวิบาก แปลว่า ผล กรรมวิบาก จึงแปลว่า ผลแห่งกรรม แบ่งเป็น ๓ ระดับ

ระดับภายในจิตใจหรือคุณภาพของจิต

ระดับภายนอกหรือผลทางสังคม

ระดับบุคคลิกภาพและอุปนิสัย

พุทธศาสนสุภาษิต

สุโข ปุณฺณสุสฺสํ อจฺจโย : การสั่งสมบุญนำสุขมาให้

อ่านว่า → สุ-โข ปุ-ณฺ-ยฺ-ด-สะ อจ-จ-โย

บุญ แปลว่า ความดี ความดีงาม การทำบุญทำได้ ๑๐ วิธี เรียกว่า บุญกิริยาวัตถุ มี ๑๐ ประการ

๑. ทำบุญด้วยการให้	๖. ทำบุญด้วยการเกลี้ยความดีให้ผู้อื่น
๒. ทำบุญด้วยการรักษาศีล	๗. ทำบุญด้วยการเป็นที่ในความดีของผู้อื่น
๓. ทำบุญด้วยการเจริญภาวนา	๘. ทำบุญด้วยการที่สรรเสริญหาความรู้
๔. ทำบุญด้วยการอ่อนน้อม	๙. ทำบุญด้วยการสั่งสอนธรรมให้ความรู้
๕. ทำบุญด้วยการรับใช้	๑๐. ทำบุญด้วยการทำความดีโดยตรง

พุทธศาสนสุภาษิต

ปุชฺโก ลภเต ปุชฺ วนฺตโก ปฏฺิวนฺทนํ : ผู้บูชาย่อมได้รับการบูชาตอบ
ผู้ให้ย่อมได้รับการให้ตอบแทน

อ่านว่า → ปุ-ช-โก ละ-ภ-เต ปุ-ชฺ-ัง
วัน-ท-ะ-โก ปะ-ติ-วัน-ท-ะ-นฺ-ัง

บูชา หมายถึง การแสดงความเคารพบูชาหรือสิ่งที่มีเกียรติ วมตลอดไปถึงการยกย่อง
เกิดขึ้นด้วยความนับถือ และอาจขยายความไปถึงการยอมรับการให้เกียรติและ
การเห็นความสำคัญ การให้เกียรติ การยอมรับ การนับถือนี้เรวดควรเดินสายกลาง
ไม่แสดงอาการหยนอบ มีสัมมาคารวะจนเกินควร ไม่กล่าววาจายกย่อง
สรรเสริญเกินงาม จนกลายเป็นการประจบสอพลอ

- การบูชาเป็นการแสดงความรู้สึกออกมาให้เห็นเป็นรูปธรรม
การบูชาด้วยวิธีต่างๆ เป็นการแสดงออกซึ่งใจที่จริง
เป็นการเปิดโอกาสความรู้สึกที่ดี
นำไปสู่ความสำเร็จในหน้าที่การงานได้

ตัวอย่างสื่อกิจกรรมเรียงคำพุทธศาสนสุภาษิต

ก ม ม น

ว ล ต ต

ด โ ล โ

ก ก ล ย

ว เ ก ว

ร ก ล ย

ว ฬ ป ว

ป ก ว ร

จ ป ว ป

ก ล โ ช

โรงเรียนบ้านคลองครก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

